TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

# ŞAİR SAMİ ASLANIN KALEMİNDEN.

Yazan: Sami Aslan - 15 Aralık 2010

**GERÇEK ARKADAŞLIKLAR BİTİYORMU?**

Kıymetli okurlar, gün geçtikçe samimi ve gerçek arkadaşlıkların kalmadığını hepimiz açık ve net bir şekilde görmekteyiz.

Günümüzde sahte yüzlü insanlar ve arkadaşlıklar o kadar çoğaldı ki sever gözüyle görünüp sevmeyen, dost gibi görünüp, iyi arkadaş gibi görünüp, aslında dostlukla ve arkadaşlıkla uzaktan yakından hiç alakası olmayan insanlar hepimizin yanında mevcut olmaya başladı.

Bu gibi insanlar, yanındaki arkadaşım dediği insanı kandırdığını sanırlar ama aslında kendilerini kandırdıklarının farkına bile varamazlar.

Değerli okurlar, böyle bir yazıda, Hz Mevlana'nın bir sözünü söylemeden geçmek olmaz elbette: Hz Mevlana der ki, ya olduğun gibi görün, ya göründüğün gibi ol… Ama bu iki yüzlü insanlar hiç birini olamazlar, ne oldukları gibi görünürler, ne de göründükleri gibi olabilirler; iki arada bir derede dolaşıp dururlar.,Onun için de bir baltaya sap olamazlar.

Günümüzde menfaat arkadaşlıkları artıkça, gerçek arkadaşlıklar azaldıkça maalesef birbirimize güvenimiz kalmadı. Çünkü özü sözü bir olmayan, nabza göre şerbet veren, bulunduğu ortama göre şekil ve şema değiştiren, değişik karakterlere bürünerek, farklı davranışlar sergileyen insanlar günümüzde o kadar arttı ki, hani deriz ya, iki yüzlü insanlar, aslında ikiyüzlü kelimesi az bile sevgili okurlar, ikinin yanına bir sıfır daha eklersek, yirmi yüzlü insanların olduğunu görmemiz mümkündür. Günümüzde dedikodu, çekiştirme, birbirini istememe, fesatlık vesaire… almış başını gitmektedir.

Bu durumların ne kadar arttığını hepimiz açık ve net bir şekilde görmekteyiz. Oysa yüce dinimiz yukarda saydıklarımızı asla tasvip etmez ve yasaklar.

Ama maalesef şu fani dünyada insanlar ikiyüzlü olup çıkıveriyorlar birden ve sadece yaşadığı günü düşünen ve gerçek arkadaşlıkları unutan, arkadan konuşan, insanları kötüleyip çekiştiren, amaçları uğruna birilerini kullanan insanlara tavsiyem biraz

gerçekçi olsunlar. Aslında bu tip insanlar karşılarındakini saf sanırlar, oysa kendilerini kandırdıklarının bile farkına varamazlar.

Bütün bu saydıklarımızdan dolayı arkadaşlıklar arasında mesafeler başlıyor, sık sık görüşüp dertleştiğiniz arkadaşınızla maalesef menfaat arkadaşlığı yaptığınızı anlıyor ve ondan yavaş yavaş uzaklaşmak zorunda kalıyorsunuz, çünkü artık arkadaşlığınız zedelenmiş durumdadır ve o arkadaşlığın yürümeyeceğini anlarsınız. Ondan dolayıdır ki artık o kişiyle eskisi gibi sıcak arkadaşlık içine girmezsiniz.

Maalesef bencillik ve menfaat arkadaşlığı yüzünden arkadaşınızla saygı ve sevgi yumağı perçinleşemediğinden bu arkadaşlığa son vermek zorunda kalırsınız. Böyle menfaat arkadaşlığı yapan insanlar bir anda kendilerini yalnız hissetmeye başlarlar, hatta yalnız kalırlar.

Burada ortaya çıkan gerçek şudur ve çok üzücüdür: Bu zaman zarfında iki insanın birbirini tanıması ve anlamasına verilen emek, az buz değildir. Arkadaşınıza karşı sevgi ve saygı besliyorsunuz ve fedakârlıklar yapmak zorunda kalıyorsunuz ama günün birinde maalesef yollarınızı ayırmak zorunda kalıyorsunuz. Yine maalesef o arkadaşınıza verdiğiniz emekleri çöpe atmak zorunda kalıyorsunuz.

Bu şekilde menfaat ve beklenti içinde kurulan arkadaşlıklar zaten bir gün bitecektir. Fakat bu gibi insanlar giderek yalnızlaşmaktadır. Hatta bazıları bunalıma dahi girebilmektedirler.

Eğer bir insan sürekli huzursuz ve üzüntülü ise önce kendi davranışlarını bir gözden geçirmesi lazım gelir.

Burada bir kez daha anlıyoruz ki arkadaşlıklar arasındaki mesafeyi iyi ayarlamak zorundayız.

Ayrıca buradan şunu çıkarabiliriz: Herkese hak ettiği kadar değer verip hak etiği kadar ilgi ve alaka göstermeliyiz. Hiç kimseye hak ettiğinden daha fazla değer vererek onu şımartıp havalara sokmaya da gerek yoktur.

Kıymetli okurlar, burada bir arkadaşlık öyküsünü de sizlerle paylaşmadan geçemeyeceğim.

İki arkadaş yolculuk yapıyorlarmış. Bu yolculuk esnasında iki arkadaş aralarında tartışırmışlar, arkadaşlardan birisi diğerine kuvvetli bir tokat atar. Tokadı yiyen arkadaş, yere eğilerek toprağa, arkadaşım bana bu gün bir tokat attı, yazar.

Derken yolculuk devam eder, az giderler uz giderler, bir su deresinin kenarına gelirler. Tokadı yiyen arkadaş dereye eğilerek su içmek ister, fakat ayağının kaymasıyla suya düşer, tam boğulacakken arkadaşı onu kurtarır.

Arkadaşı bu sefer kayayı kazıyarak şu yazıyı yazar. Bu gün en iyi arkadaşım benim hayatımı kurtardı.

Bunu gören arkadaşı merak eder ve sorar, sana tokat attım toprağa canımı acıttın diye yazdın. Boğuluyordun kurtardım bu sefer kayayı kazıyarak, en iyi arkadaşım benim hayatımı kurtardı diye yazdın. Bunu neden yapıyorsun, diye sorar?

Arkadaşı cevap verir, biri bizi incittiğinde onu toprak üstüne yazalım ki rüzgar estiği zaman onu silip götürsün. Ama biri bize bir iyilik yaptığı zaman onu taşlara kazıyarak yazalım ki, onu hiçbir rüzgar esip yok edemesin, diyerek çarpıcı bir cevap verir.

Gördüğümüz iyilikleri kayalara kazımasını bilen arkadaşlıkların olması dileklerimle saygılarımı sunarım..

Sami ASLAN-Şair Yazar.

## Yorum Ekle

Sami Aslan